

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน (Class Room Research)
(วิจัยหน้าเดียว)

ชื่อรายงานการวิจัย : การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑๖

ปีการศึกษาที่รายงานวิจัย : ๒/๒๕๖๗

ผู้วิจัย : นางสาวนันทิยา บุตรละคร

กลุ่มสาระการเรียนรู้ : ภาษาต่างประเทศ

บทคัดย่อ :

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนา (นวัตกรรม / วิธีจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือ อื่นๆ) ทักษะการจำคำศัพท์ 2) ศึกษาผลการใช้ (นวัตกรรม / วิธีจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือ อื่นๆ) บัตรคำศัพท์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑๖ โรงเรียนสตรีศึกษา อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง ๒๕๖๐) รายวิชา ทักษะการสื่อสารภาษาจีน รหัสวิชา จ๓๑๒๐๓ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑๖ เรื่อง การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีน วิธีดำเนินการวิจัย ๑. กำหนดกลุ่มตัวอย่างนักเรียนสองคนที่มีปัญหาจำคำศัพท์ไม่ได้ ๒. คุยกับนักเรียนสิ่งที่ต้องปฏิบัติ ๓. อธิบายหลักการจำและใช้บัตรคำศัพท์ให้นักเรียนฝึกจำ ฝึกตอบพูดคำศัพท์ พูดความหมายออกมา ๔. ตอนเย็นให้นักเรียนมาจำคำศัพท์และทำแบบฝึกหัดว่าจำคำศัพท์ได้กี่คำจากนั้นก็ให้เป็นการบ้านโดยใช้แบบฝึกทักษะการจำให้นำกลับไปฝึกทำที่บ้านด้วย

ผลการวิจัยพบว่า..จากผลการวิจัย พบว่า คำศัพท์ที่นักเรียนฝึกบ่อยๆนักเรียนมักจะจำได้มาก โดยเฉพาะคำที่มักใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า คนส่วนมากมักจะจำคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าคำที่ไม่ได้ใช้จึงจำได้และพูดได้ทันทีเมื่อเจอคำนั้น และคำไหนที่นักเรียนไม่คุ้นเคยแต่จำได้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้ฝึกคำศัพท์ใหม่ทบทวนคำศัพท์เก่าอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด / งานวิจัยของ การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีน ที่ว่า ต้องการให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ภาษาจีนได้ทันทีที่เจอคำศัพท์ พูดได้อย่างคล่องแคล่วไม่ติดขัด พูดได้อย่างถูกต้องจดจำคำศัพท์ได้มากมายทั้งคำศัพท์เก่าและคำศัพท์ใหม่

ผู้รายงานการวิจัย

นางสาวนันทิยา บุตรละคร

20 มีนาคม 2568